YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

16 päivänä joulukuuta 2004 *

Asiassa C-358/03,

jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 19.8.2003,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään D. Martin ja H. Kreppel, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Itävallan tasavalta, asiamiehenään E. Riedl, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit N. Colneric (esittelevä tuomari) ja J. N. Cunha Rodrigues,

julkisasiamies: A. Tizzano,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio vaatii kanteellaan yhteisöjen tuomioistunta toteamaan, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut terveyttä ja turvallisuutta varten asetettavista vähimmäisvaatimuksista sellaisessa käsin tapahtuvassa taakkojen käsittelyssä, johon liittyy erityisesti työntekijän selän vahingoittumisen vaara, 29 päivänä toukokuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/269/ETY (neljäs

direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EYVL L 156, s. 9) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin täysimääräisen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niistä komissiolle.

Asiaa koskevat oikeussäännöt ja oikeudenkäyntiä edeltävä menettely

2 Kuten direktiivin 90/269 1 artiklan 1 kohdan sanamuodosta käy ilmi, siinä asetetaan turvallisuutta ja terveyttä koskevat vähimmäisvaatimukset sellaiselle taakkojen käsittelylle käsin, johon liittyy erityisesti työntekijöiden selän vahingoittumisen vaara.

3 Kyseisen direktiivin 9 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1992 ja niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Itävallan tasavallalle, josta tuli yhteisön jäsen 1.1.1995, asetettu kyseisen direktiivin täytäntöönpanoa koskeva määräaika päättyi sinä päivänä, kun kyseinen jäsenvaltio liittyi yhteisöön.

4 Koska Itävallan tasavalta ei ollut ilmoittanut, että se oli antanut kaikki direktiivin 90/269 noudattamisen edellyttämät säännökset ja koska komissiolla ei ollut tiedossaan mitään muitakaan seikkoja, joiden perusteella se olisi voinut päätellä tämän jäsenvaltion toteuttaneen tältä osin tarpeelliset toimenpiteet, komissio aloitti jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn.

5 Koska komissio katsoi, että kyseistä direktiiviä ei ollut pantu täytäntöön Kärntenissä osavaltion ja kuntien palveluksessa olevien toimihenkilöiden suojelemisen eikä Burgenlandissa ja Kärntenissä maataloutta ja metsänhoitoa harjoittavien tuotantolaitosten työntekijöiden suojelemisen osalta, se toimitti 19.12.2002 Itävallan tasavallalle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan perustellun lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa lausunnon tiedoksiantamisesta.

6 Koska komissio ei ollut tyytyväinen Itävallan viranomaisilta saamiinsa vastauksiin, se nosti tämän kanteen.

Kanne

7 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se on perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä (ks. mm. asia C-147/00, komissio v. Ranska, tuomio 15.3.2001, Kok. 2001, s. I-2387, 26 kohta ja asia C-173/01, komissio v. Kreikka, tuomio 4.7.2002, Kok. 2002, s. I-6129, 7 kohta).

8 Itävallan hallitus väittää, että direktiivin 90/269 täytäntöönpanon laiminlyöntiä koskeva väite ei ole perusteltu siltä osin kuin kysymys on Burgenlandin

osavaltiosta vuonna 2000 annetun asetuksen vuoksi, josta ilmoitettiin komissiolle 24.10.2000.

9 Vastauskirjelmässään komissio myönsi nämä tosiseikat.

10 Koska perusteltu lausunto oli annettu 19.12.2002, kanne on näin ollen Burgenlandia koskevilta osin hylättävä.

11 Vaikka Itävallan hallitus ei Kärntenin osavaltion osalta kiistä sitä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä, josta sitä moititaan, se väittää kuitenkin, että direktiivin 90/269 täydelliseksi täytäntöönpanemiseksi maatalous- ja metsätyöntekijöitä koskevilta osin tarpeellisen asetuksen julkaisemisen oli määrä tapahtua vuoden 2003 lopulla. Direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka on tarkoitettu osavaltion, kuntien ja kunnallisten järjestöjen toimihenkilöiden suojelemisen turvaamiseksi, toteuttamista koskevan vaatimuksen osalta liittovaltio oli säännöllisesti ilmoittanut Kärntenin osavaltion toimivaltaisille viranomaisille niiden velvollisuuksista tässä asiassa.

12 Tässä yhteydessä Itävallan hallitus korostaa, että Itävallan perustuslaissa kielletään liittovaltiota toteuttamasta direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteitä osavaltion sijasta ja että ainoastaan yhteisöjen tuomioistuimen antamalla tuomiolla voidaan liittovaltiolle antaa toimivalta ryhtyä direktiivin täytäntöönpanoon.

13 Tämän osalta on todettava, että jäsenvaltio ei yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan eikä myöskään liittovaltion järjestämiseen liittyviin seikkoihin vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut direktiivissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja (ks. erityisesti asia C-111/00, komissio v. Itävalta, tuomio 11.10.2001, Kok. 2001, s. I-7555, 12 kohta). Vaikka jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus parhaaksi katsomallaan tavalla jakaa sisäisesti lainsäädäntövaltuudet, jäsenvaltio on kuitenkin EY 226 artiklan nojalla yhteisöön nähden yksin vastuussa siitä, että yhteisön oikeudessa asetettuja velvoitteita noudatetaan (asia C-87/02, komissio v. Italia, tuomio 10.6.2004, Kok. 2004, s. I-5975, 38 kohta).

14 Näin ollen on katsottava, että komission kanne, siltä osin kuin se koskee Kärntenin osavaltiota, on perusteltu.

15 Edellä esitetyn perusteella on yhtäältä todettava, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 90/269 mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä Kärntenin osavaltiossa, ja toisaalta hylättävä kanne muilta osin.

Oikeudenkäyntikulut

16 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 3 kohdan mukaan yhteisöjen tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai

määrätä, että kukin vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi. Koska komission kanne on hyväksytty vain osittain, kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Itävallan tasavalta ei ole noudattanut terveyttä ja turvallisuutta varten asetettavista vähimmäisvaatimuksista sellaisessa käsin tapahtuvassa taakkojen käsittelyssä, johon liittyy erityisesti työntekijän selän vahingoittumisen vaara, 29 päivänä toukokuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/269/ETY (neljäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä Kärntenin osavaltiossa.**

2) **Kanne hylätään muilta osin.**

3) **Euroopan yhteisöjen komissio ja Itävallan tasavalta vastaavat kumpikin omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset